

spørge Enhver om. Jeg tror, at hermed har Ministeren selv dræbt denne Sag. Vi have ikke fra vor Side, og jeg har ikke hørt det fra nogen Side, søgt at gjøre Forhandlingen umulig, tværtimod, jeg tror, at det skal erkjendes, at man har bestræbt sig fra alle Sider undtagen Ministeren selv for at gjøre det muligt at komme til en Forstaaelse saabel om Forfatningen som om den fremtidige Forhandling om dette Spørgsmaal. Der manglede kun det, at Ministeren vilde stille sig paa Lovens Grund. Ministeren har nægtet at stille sig der, og nu staar Folkethinget som Følge af Ministeriets Optraeden overfor det Valg enten at godkjenne Grundlovsbruddet eller at afholde sig fra denne Forhandling. Jeg tror ikke, at Folkethinget har noget Valg. Jeg skal derfor, skjøndt jeg beklager det, slutte denne Bemærkning med at fastholde, at efter min Mening kan Thinget kun gjøre Et: det er at nægte denne Sags Overgang til 2den Behandling. Det sker ikke fordi man ikke vil forhandle med denne Regjering, det sker ikke, fordi man har Mistillid til denne Regjering, hvad man naturligvis har, men fordi det er gjort Folkethinget umuligt derigjennem, at Regjeringen, der staar midt i Grundlovsbruddet, har fastholdt dette sit Standpunkt som det Standpunkt, hvorfra den forlanger Forhandling. Men med en Regjering paa dette Standpunkt kan det ikke forhandles, i det Mindste ikke om Grundlovsjager.

Conseilspræsidenten (Ejtrup): Jeg ønsker Ordet for strax at berigtige en Misforstaaelse af det ærede Medlem, der nu satte sig. Mit Citat af hvad det ærede Medlem for Odense Amts 4de Valgkreds (Monrad) i sin Tid havde udtalt, var nemlig aldeles ikke noget Svar paa, hvad det ærede Medlem havde spurgt mig om. Det var kun en Henvendelse til det ærede Medlem for Odense Amts 4de Valgkreds selv og aldeles ikke til det ærede Medlem for Ribe Amts 5te Valgkreds (Holstein), Naar altsaa det ærede Medlem i dette Citat vilde se et indirekte Svar paa Noget af, hvad han havde spurgt om, da er det en Feiltagelse. Endvidere kunde jeg ønske at erindre om, at jeg strax efter, at Finantslovsforslaget for næste Aar var nægtet Overgang til 2den Behandling her i dette Thing, overensstemmende med, hvad jeg havde udtalt, sendte Meddelelse til den høitærede Formand om, at jeg var rede til at forelægge den midlertidige Bevillingslov, og det er virkelig ikke min Skyld, at Leilighed til at forelægge den først blev givet — ja, jeg er bange for at stole altfor meget

paa min Hukommelse men det staar for mig saaledes, at den først blev sat paa Dagsordenen til Forelæggelse sex Dage efter. Det havde jo ligget i Formandens Haand at bringe den frem langt tidligere, end de Begivenheder indtraadte, som foranledigede Udsættelsen. Med Hensyn til det ærede Medlems dristige Slutning at, naar man ikke svarer ham paa et Angreb og et Spørgsmaal, saa er det, fordi man ikke kan svare, da skal jeg dog bemærke, at jeg for det Første ikke ser, at en Minister har en særlig Pligt til at svare paa ethvert Spørgsmaal, som et Medlem af dette Thing retter til ham, men der kunde være saa meget mindre Anledning dertil, naar man antager, at der allerede i Ens foregaaende Udtalelse ligger en tilstrækkelig Angivelse af Ens Standpunkt, som man ikke behøver at gjentage og atter gjentage, hver Gang et Spørgsmaal bliver rettet til En, ikke at tale om, at der jo er visse Spørgsmaal, og dertil hørte adskillige af dem, som det ærede Medlem omtalte, der ligge langt nærmere til Forhandling under en anden Sag end netop under denne. Jeg skal kun minde om en Udtalelse af mig en af de første Dage af Forhandlingen, og som lyder saa: Jeg formener, at dersom man nu vilde bruge Forfatningen af 1866 paa den Maade og i samme Land, som man i sin Tid brugte Grundloven af 1849, saa vilde der ikke have været Spørgsmaal om alle de nuværende Konflikter og Stridigheder. Jeg tror dog, at det maa være tydeligt nok, at naar jeg udtaler, som min Formening, at naar man nu vilde bruge den osv., saa kan det ikke være en Opfordring til en Anden om at bruge den paa en vis Maade med den Reservation, at jeg ikke selv vilde bruge den paa samme Maade.

Første Viceformand (Høgsholt): Det ærede Medlem for Odense Amts 4de Valgkreds (Monrad) har atter begjært Ordet. Under Forudsætning af Thingets Samtykke (Ophold) — skal jeg give ham Ordet.

Monrad: Jeg takker Conseilspræsidenten for den Ære, han har vist mig ved at oplæse nogle af mine Ytringer. De vare skrevne den Gang, da jeg sluttede mig til Ministeriet og var en Modstander af Parlamentarismen. Forandringen i min Opfattelse skete, da Ministeren udstedte uden Nødvendighed en provisorisk Finantslov, og da han i den allerunderdanigste Indstilling udtalte, at han kunde være berettiget til at optage Udgifter, der ikke vare bevilgede af begge Thing. Da var det, at jeg ikke længer